

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.572/3
VAN 26 MEI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 30 april 2009 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende de erkenning van afdelingen Medisch Toezicht of departementen Medisch Toezicht", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan ⁽¹⁾.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Artikel 75bis van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, ingevoegd bij artikel 22 van het decreet van 20 maart 2009 ⁽²⁾, belast de Vlaamse Regering met de erkenning van de afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, van de departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en van de gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. Die erkenning dient te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Het voornoemde artikel 75bis draagt aan de Vlaamse Regering ook op om de duur van de erkenning en de regels voor het verlenen, het schorsen en het intrekken van de erkenning te bepalen, alsmede de nadere regels inzake de af te leggen verantwoording van en het toezicht op de erkende afdelingen, departementen, en gemeenschappelijke interne diensten, en voorziet in de oprichting van een Vlaamse werkgroep bedrijfsgezondheidszorg, waarin ten minste de werkgeversorganisaties, de werknemersorganisaties en andere deskundigen inzake bedrijfsgezondheidszorg moeten

⁽¹⁾ Gelet op het zeer hoge aantal aan een termijn gebonden adviesaanvragen, heeft de afdeling Wetgeving zelfs met betrekking tot die punten geen doorgedreven onderzoek van het ontwerp kunnen verrichten. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets meer over te zeggen valt.

⁽²⁾ Decreet van 20 maart 2009 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

zijn vertegenwoordigd. In datzelfde artikel 75*bis* wordt de opdracht van die werkgroep bepaald, waaronder het adviseren van de Vlaamse Regering over alle concrete dossiers met het oog op een beslissing tot erkenning of een voornemen tot weigering, schorsing of intrekking van de erkenning. De Vlaamse Regering kan ook bijkomende opdrachten aan de werkgroep geven en dient de samenstelling, de nadere regels betreffende de werking, en de financiering ervan te regelen.

Bij artikel 80 van het decreet van 21 november 2003, zoals gewijzigd bij artikel 25 van het decreet van 20 maart 2009, wordt de Vlaamse Regering ermee belast de procedure voor erkenning, schorsing en intrekking van de erkenning te regelen, en wordt bepaald dat de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin ⁽³⁾ advies geeft over de bezwaar- of verweermiddelen die inzake een voornemen tot weigering, schorsing of intrekking van de erkenning worden ingediend.

Ter uitvoering van de genoemde bepalingen van het decreet van 21 november 2003, die overeenkomstig artikel 52, eerste lid, van het decreet van 20 maart 2009, nog in werking moeten worden gesteld door de Vlaamse Regering, regelt het ontwerp de erkenning als afdeling Medisch Toezicht of als departement Medisch Toezicht, en het toezicht op die erkende afdelingen en departementen, en wordt aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid, opgedragen de Vlaamse werkgroep Bedrijfsgezondheidszorg op te richten.

Daarnaast wordt in het ontwerp bepaald dat een afdeling Medisch Toezicht of een departement Medisch Toezicht erkend kan worden als organisatie met terreinwerking, conform het decreet van 21 november 2003. Deze erkenning mag evenwel geen afbreuk doen aan de verplichtingen die voortvloeien uit andere regelgeving, en aan die departementen en die afdelingen kunnen in het raam van een erkenning als organisatie met terreinwerking alleen taken worden opgedragen die passen in hun algemene preventieve opdracht voor werknemers in de bedrijven of vestigingen ervan waarmee ze een overeenkomst hebben gesloten.

⁽³⁾ Deze commissie wordt opgericht bij artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Die bepaling is echter nog niet in werking gesteld.

Ten slotte wordt voorzien in de opheffing van de artikelen 106 en 107 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (hierna: ARAB) en van twee wijzigende besluiten van de Vlaamse Regering, en in de inwerkingtreding van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen, voor wat betreft de departementen en de afdelingen Medisch Toezicht.

3.1. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt globaal geboden door de artikelen 75bis en 80 van het decreet van 21 november 2003, zoals respectievelijk ingevoegd bij artikel 22 en gewijzigd bij artikel 25 van het decreet van 20 maart 2009, al dan niet gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Daartoe is dan wel vereist dat de artikelen 22 en 25, 1/, maar ook de artikelen 19, 23, 24 en 26 van het decreet van 20 maart 2009, in werking worden gesteld, met toepassing van artikel 52, eerste lid, van het decreet van 20 maart 2009.

3.2. Voor de artikelen 6, §§ 1 en 2, en 31 van het ontworpen besluit, in zoverre ze de erkenning van een afdeling Medisch Toezicht of een departement Medisch Toezicht als organisatie met terreinwerking betreffen, wordt de rechtsgrond geboden door de artikelen 6, §§ 1 en 2, en 14 van het decreet van 17 oktober 2003.

De rechtsgrond voor artikel 6, § 3, van het ontworpen besluit kan worden gevonden in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 6, § 3, van het decreet van 17 oktober 2003, alsook kan mede rechtsgrond hiervoor worden gevonden in artikel 75bis, § 3, derde lid, van het decreet 21 november 2003.

3.3. De rechtsgrond voor de artikelen 27 tot 29 van het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 23, § 2, van het decreet van 21 november 2003, zoals gewijzigd bij artikel 19 van het decreet van 20 maart 2009.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

4.1. In advies 45.365/3 van 25 november 2008 over het voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 20 maart 2009, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, betreffende de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, het volgende opgemerkt:

"3.1. Artikel 22 van het ontwerp strekt er onder meer toe om in het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, een titel IXbis in te voegen aangaande de erkenning van afdelingen medisch toezicht van externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, van departementen medisch toezicht van interne diensten voor preventie en bescherming op het werk en van gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk.

Wat de bevoegdheidsverdeling terzake betreft, dient enerzijds rekening te worden gehouden met de federale bevoegdheid inzake arbeidsbescherming en anderzijds met de gemeenschapsbevoegdheid inzake preventieve gezondheidszorg.

Op grond van artikel 6, § 1, II, eerste lid, 3/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is de federale overheid bevoegd gebleven voor «de maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming». Aangezien het primaire streefdoel van de arbeidsbescherming is de werknemer arbeid in menswaardige voorwaarden te laten verrichten⁽⁴⁾, heeft deze onder meer betrekking op de gezondheidsaspecten ervan en dus ook op de arbeidsgeneeskunde en de arbeidsgeneeskundige controle.

Op grond van artikel 5, § 1, I, 2/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gemeenschappen weliswaar bevoegd voor «de activiteiten en diensten op het vlak van de preventies gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxis»⁽⁵⁾. In de parlementaire voorbereiding met betrekking tot dit artikel wordt deze gemeenschapsbevoegdheid echter, wat de arbeidsgeneeskunde betreft, beperkt tot «de arbeidsgeneeskundige controle, die belast is met de erkenning van de bedrijfsgeneeskundige diensten en met de controle op de naleving van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming»⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Voetnoot 3 uit het geciteerde advies: Zie advies 24.143/1 van 16 maart 1995 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, *Parl. St.*, Kamer, B.Z. 1995, nr. 71/1.

⁽⁵⁾ Voetnoot 4 uit het geciteerde advies: Zie advies 34.339/AV van 29 april 2003 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, *Parl. St.*, Vl. Parl., 2002-2003, nr. 1709/1.

⁽⁶⁾ Voetnoot 5 uit het geciteerde advies: Verslag ANDRÉ-PÉTRY, *Parl. St.*, Senaat, nr. 432/2, p. 125; verslag DE GRÈVE en LE HARDY DE BEAULIEU, *Parl. St.*, Kamer, 1979-1980, nr. 627/10, p. 52; Grondwettelijk Hof, nr. 65/2005, 23 maart 2005, B.20 en B.21. Zie ook de memorie van toelichting bij de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, *Parl. St.*, Senaat, 1979-1980, nr. 434/1, p. 6.

Hieruit volgt dat de federale overheid bevoegd is gebleven voor de normatieve bepalingen over de arbeidsgeneeskunde en de arbeidsgeneeskundige diensten. Het gaat met name onder meer om de bepalingen betreffende de inrichting van de arbeidsgeneeskundige diensten, de werking van die diensten, de bijzondere voorwaarden waaraan de arbeidsgeneesheren moeten voldoen en de in dit verband te vervullen formaliteiten, de voorwaarden waarin de onderzoeken moeten gebeuren, het tarief en de inningsmodaliteiten van de door de ondernemingen verschuldigde retributies⁽⁷⁾. De gemeenschappen daarentegen zijn bevoegd zijn voor de erkenning van deze diensten en de controle op de naleving van het algemeen reglement van de arbeidsbescherming⁽⁸⁾.

In het licht van deze bevoegdheidsverdeling rijst er een bezwaar bij het ontworpen artikel 75bis van het ontwerp: voor zover dit artikel de Vlaamse Regering machtigt aanvullende erkenningsvoorwaarden op te leggen, betreedt het de federale bevoegdheid.

Het ontworpen artikel 75, § 2, verplicht de erkende afdelingen en departementen daarenboven deel te nemen aan het operationele en epidemiologische informatiesysteem, opgericht bij het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem. Deze verplichting wordt gesanctioneerd met een administratieve geldboete. Voor zover de desbetreffende deelname betrekking heeft op informatie aangaande de preventieprogramma's die worden opgezet binnen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake preventieve gezondheidszorg, rijst hiertegen geen bevoegdheidsrechtelijk bezwaar⁽⁹⁾,⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ Voetnoot 6 uit het geciteerde advies: Advies 15.768/8 van 4 oktober 1984 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1983 houdende regeling van de erkenning van de arbeidsgeneeskundige diensten. Zie ook R.v.St., nr. 26.850, 9 juli 1986, VZW "Service médical interentreprises du Sud Luxembourg" e.a.

⁽⁸⁾ Voetnoot 7 uit het geciteerde advies: Zie ook advies 25.547/1 van 19 december 1996 over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 21 april 1997 tot aanvulling van artikel 104 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming; advies 24.143/1 van 16 maart 1995, l.c.; advies 27.770/1 van 9 juli 1998 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 1998 tot wijziging van artikel 107 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming; advies 41.496/3 van 7 november 2006 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 2007 tot aanpassing van sectorale regelgeving die ressorteert onder het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid aan het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid. Zie ook S. VANSTEENKISTE, "Het gezondheidsbeleid", in G. VAN HAEGENDOREN en B. SEUTIN, *De bevoegdheidsverdeling in het federale België*, Brugge, 2001, 115.

⁽⁹⁾ Voetnoot 8 uit het geciteerde advies: Zie ook advies 37.288/3 van 15 juli 2004 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem, *Parl. St.*, Vl. Parl., 2005-2006, nr. 531/1.

⁽¹⁰⁾ *Parl. St.*, Vl. Parl., 2008-2009, nr. 2020/1, pp. 54-56.

4.2. Met de ontworpen regeling blijft de Vlaamse Regering globaal gezien binnen het bevoegdheidsdomein van de Vlaamse Gemeenschap zoals hiervoor is omschreven.

Enkele bepalingen van het ontwerpbesluit vergen evenwel een nader onderzoek, aangezien ze betrekking lijken te hebben op elementen die als aanvullende erkenningsvoorwaarden kunnen worden beschouwd, tot vaststelling waarvan de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd is.

4.2.1. Luidens artikel 3, § 3, van het ontwerp kunnen in het erkenningsbesluit aandachtspunten worden opgenomen en dient de afdeling Medisch Toezicht of het departement Medisch Toezicht in het jaarverslag te rapporteren over de wijze waarop rekening wordt gehouden met die aandachtspunten.

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt uiteengezet dat die aandachtspunten verbeterpunten op het terrein betreffen, op vlakken waarop het onmogelijk is voor de voormelde afdeling of het voormelde departement om de door de federale overheid vastgestelde erkenningsnormen na te leven ⁽¹¹⁾.

Door aldus te voorzien in een regeling waarbij het mogelijk wordt om af te wijken van de federale erkenningsnormen, betreedt de Vlaamse Regering het terrein dat uitsluitend aan de federale overheid is voorbehouden.

Deze opmerking kan worden herhaald voor of worden betrokken op de artikelen 4, 4/, en 10, §§ 1, 2/ en 2, eerste lid, van het ontwerp.

4.2.2. Bij de artikelen 3, § 3, 7 en 25, eerste lid, 2/, tweede en derde lid, van het ontwerp worden verplichtingen opgelegd in verband met een op te maken jaarverslag.

In zulk een verplichting is evenwel reeds voorzien bij de artikelen 7, § 1, 2/, b), en 8, derde lid, van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de Interne Dienst voor preventie en bescherming op het werk, en de bijlage III erbij en bij de artikelen 15, eerste lid, 9/, 18, eerste lid, 4/, 31, 42, eerste lid, 5/, en 44, 3/, van het

⁽¹¹⁾ Nota aan de Vlaamse Regering, p. 9.

koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk. Het komt de Vlaamse Regering dan ook niet toe om deze verplichting als een erkenningsvoorwaarde op te leggen.

De Vlaamse Regering kan dan ook niet als een erkenningsnorm voorschrijven dat een jaarverslag dient te worden opgemaakt. Ze kan dat enkel voorschrijven met het oog op het uitoefenen van haar toezicht op de erkende afdelingen en departementen.

4.2.3. Bij de artikelen 4, 3/, en 6 ⁽¹²⁾ worden ter uitvoering van het decreet van 17 oktober 2003 inhoudelijke kwaliteitseisen gesteld.

De Vlaamse Regering is bevoegd om die eisen als erkenningsvoorwaarden op te leggen voor de erkenning van een afdeling Medisch Toezicht of een departement Medisch Toezicht als organisatie met terreinwerking.

In zoverre die eisen evenwel ook als aanvullende erkenningsnormen dienen te worden beschouwd voor de erkenning als een afdeling Medisch Toezicht of een departement Medisch Toezicht op zich ⁽¹³⁾, overschrijdt de Vlaamse Regering haar bevoegdheid.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. De ontworpen regeling doet de vraag rijzen of de diensten die door de afdeling Medisch Toezicht of het departement Medisch Toezicht worden verstrekt, geen diensten zijn die vallen binnen het toepassingsgebied van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (hierna: de dienstenrichtlijn).

⁽¹²⁾ En ook artikel 31 van het ontwerp in zoverre dit artikel het decreet van 17 oktober 2003 in werking laat treden voor de departementen Medisch Toezicht en de afdelingen Medisch Toezicht.

⁽¹³⁾ In de federale regelgeving zijn reeds bepalingen opgenomen inzake het kwaliteitsbeleid, zij het dat die betrekking hebben op de externe bedrijfsgeneeskundige diensten als geheel, en dus niet enkel op de afdeling belast met het medisch toezicht (zie artikel 7, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk) .

Hierover om nadere toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde geantwoord:

"De erkenning als departement of afdeling medisch toezicht valt niet onder de zogenaamde dienstenrichtlijn. Dit is grondig onderzocht in een studie door de Katholieke Universiteit Leuven, faculteit Rechtsgeleerdheid: «Impact van de Europese dienstenrichtlijn op de regelgeving van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin».

In essentie worden departementen en afdelingen medisch toezicht beschouwd als diensten van gezondheidszorg (want uitgeoefend door artsen en verpleegkundigen, en zij zijn er op gericht de gezondheid van de werknemers te beoordelen, te bewaren of te verbeteren.) Diensten van gezondheidszorg zijn uitgesloten van de dienstenrichtlijn (zie uitzondering onder artikel 2, §2, f) van de dienstenrichtlijn).

Het systeem van toezicht, met inbegrip van systematische inspectie, is een belangrijke voorwaarde in geval van erkenningen voor onbepaalde duur - zo stelt ook de SERV. Deze voorwaarde is momenteel niet ingevuld. Op basis van het voorontwerpbesluit is inspectie mogelijk, maar de huidige personeelbezetting bij het Agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin laat een systematische inspectie van 64 departementen en 14 afdelingen medisch toezicht niet mogelijk. Daarom is geopteerd voor erkenningen van 5 jaar.

Bovendien is dit, voor externe diensten, in overeenstemming met de duurtijd voor erkenningen voorzien door de federale overheid."

Hoewel kan worden aangenomen dat de diensten die door de afdeling Medisch Toezicht of het departement Medisch Toezicht worden verstrekt, in essentie vallen onder de toepassing van de uitzondering van artikel 2, lid 2, f), van de dienstenrichtlijn, is het niet geheel uitgesloten dat die diensten ook activiteiten uitoefenen die gelet op overweging 22 van de dienstenrichtlijn⁽¹⁴⁾ niet onder die uitzondering vallen. Binnen de hem toegemeten tijd heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat punt niet kunnen onderzoeken. Het staat dan ook aan de stellers van het ontwerp om de ontworpen regeling op dat punt aan een nader onderzoek te onderwerpen.

6. In het ontwerp worden een aantal subdelegaties van verordenende bevoegdheid verleend aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid.

⁽¹⁴⁾ Overweging 22 bij de dienstenrichtlijn luidt: "Het uitsluiten van de werkingssfeer van deze richtlijn van de gezondheidszorg dient te omvatten: medische en farmaceutische diensten die mensen werkzaam in de gezondheidszorg aan patiënten verlenen om hun gezondheid te beoordelen, te bewaren of te verbeteren."

In zoverre de delegaties in de artikelen 6, § 2, 7 en 10, § 3, betrekking lijken te hebben op inhoudelijke elementen en niet als van bijkomstige en detailmatige aard kunnen worden beschouwd, zijn ze niet in overeenstemming met de beginselen inzake delegaties aan een minister. Om conform de beginselen betreffende subdelegaties aan ministers te zijn, dienen zij dan ook nader te worden gespecificeerd.

7. Aan de administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid worden een aantal subdelegaties van verordenende bevoegdheid verleend (artikelen 12, § 1, en 25, tweede lid, van het ontwerp)

Die delegaties zijn slechts aanvaardbaar voor zover ze de loutere vertaling betreffen van elementen die bij het ontwerp en eventueel bij een ander besluit van de Vlaamse Regering of een ministerieel besluit zijn bepaald.

8. In artikel 16 van het ontwerp wordt bepaald dat de beslissing van de administrateur-generaal om de erkenning te verlenen, dient te worden gemotiveerd.

Het voorschrift dat een beslissing moet worden gemotiveerd, komt neer op een herhaling van wat reeds voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Het voorschrift is bijgevolg overbodig, en tevens misleidend, omdat erdoor ten onrechte de indruk zou kunnen ontstaan dat andere in het ontwerp geregelde administratieve beslissingen niet formeel gemotiveerd hoeven te zijn ⁽¹⁵⁾.

In artikel 16 dient bijgevolg de verwijzingen naar de formele motiveringsplicht te worden weggelaten.

9. De besluiten van de Vlaamse Regering waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 30, 2/ en 3/, van het ontwerp, zijn besluiten waarbij enkel de artikelen 106 en 107 van het ARAB werden gewijzigd. Aangezien die laatste artikelen worden opgeheven bij

⁽¹⁵⁾ Het ontwerp bepaalt wel dat een voornemen tot weigering of tot schorsing of intrekking moet worden gemotiveerd maar niet dat de beslissingen zelf (eventueel na beroep) moeten zijn gemotiveerd: zie artikel 23 van het ontwerp.

artikel 30, 1/, van het ontwerp, moeten deze besluiten niet op hun beurt worden opgeheven.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

10. De aanhef dient te worden aangepast gelet op hetgeen werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

11. In de aanhef dient een verwijzing naar het ARAB, waarbij met artikel 30, 1/, van het ontwerp in de opheffing van de artikelen 106 en 107 ervan wordt voorzien, te worden toegevoegd. Bovendien dient, gelet op opmerking 9, de verwijzing in de aanhef naar het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1983 houdende regeling van de erkenning van de arbeidsgeneeskundige diensten en naar het besluit van 28 september 1998 tot wijziging van artikel 107 van het Algemeen Reglement van de Arbeidsbescherming te worden weggelaten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	P. BARRA,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS